

Bitwa pod Siemiatyczami

Bitwa Siemiatycka – największa bitwa powstania styczniowego, stoczona 6 i 7 lutego 1863 roku między rosyjskimi oddziałami gen. Maniukina, a polskimi oddziałami powstańców płk. Walentego Lewandowskiego, Romana Rogińskiego i płk. Władysława Cichorskiego-Zameczka.

W pierwszych dniach lutego w Siemiatyczach doszło do połączenia partii Zameczka, idącej od strony Łomży, z partią Rogińskiego, podążającą od Białej. Dowództwo objął – jako naczelnik wojskowy Podlasia – Walenty Lewandowski. Powstańców było około 4000, atakujących Rosjan 2500.

Kontratak kosynierów zakończył się – z dużymi stratami – spalono całe miasto, zostały ok. 4 budynki. Powstańcom nie udało się – wobec przewagi ogniowej przeciwnika – utrzymać wcześniej opanowanego miasteczka. Ponadto brak było współdziałania polskich dowódców. Powstańcy – przy mało skutecznym pościgu wojsk rosyjskich – wrócili do Królestwa lub do Puszczy Białowieskiej; Rogiński ze swymi ludźmi uszedł na Białoruś.

Już od 1860 roku miały miejsce w Siemiatyczach demonstracje patriotyczne, aczkolwiek miały one dość spokojny charakter. Nawet ukaz uwłaszczeniowy z 1861 roku nie wywołał większych zamieszek, choć stało się tak w innych miejscowościach. Demonstracje były inspirowane przez okolicznych ziemian i przyjezdnych z Warszawy.

Dziękuję za uwagę

Maria Mantur 7c

